

много години тамъ сж поставени нарочно едни едри и силни кучета, наречени сжщо *Свети Бернардски*. Тѣ сж едничката надѣжда на изгубенитѣ пѣтници.

Често пѣти виелицата се явява съвсѣмъ неочаквано. Тогава тежко на пѣтницитѣ. Тѣ, или ще бѣдатъ отнесени на нѣкъдѣ и натѣпкани въ нѣкоя долина, или пѣкъ непрѣменно ще бѣдатъ затрупани съ снѣгъ.

На такива именно нещастни пѣтници дохожда на помощъ *Свети Бернардското* куче. То е голѣмо и рунтаво куче. Има широки гърди, клепна-

ли уши и тѣпа муцуна. Очитѣ му сж срѣдни, ала съ много остъръ погледъ. Отличава се отъ другитѣ кучета по своятъ умъ и по своята сила.

Въ лошо врѣме за *Свети Бернардското* куче нѣма спиране. Съ кошница на шия, пълна съ хлѣбъ, ястие, вино и ракия и съ единъ вързопъ